

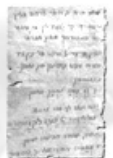
רזבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

אף-על-פי שראוי לבזותן ולשקצן, כי הוא יתברך מלא רחמים בכל עת (הלכות תפלין ה', אות מ"ג):

ויציא

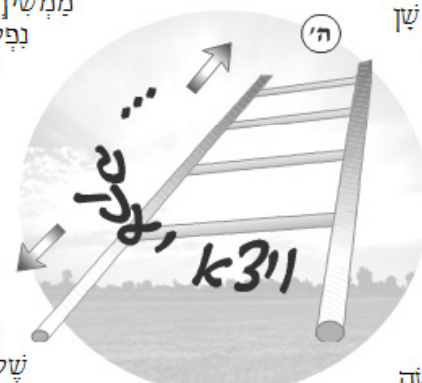

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

נפתולי אלקים נפתלתי (לח)

ועין מה שפרש רש"י שם על זה הפסוק, שהוא לשון עקש ופתלתל, נתעקשתי והפצתי פצירות ונפתולים הרבה למקום להיות שנה עם אחותי, גם יכלתי שהסכים על ידי עין שם.

ובבחינה זו צריך להרבות בתפלה והתבודדות מאד מאד כל ימי חיי, שהם העקר וצריך להיות עקשן גדול בזה מאד מאד, שאף-על-פי שנדמה לו שדבריו אינם מועילים כלל, והוא רחוק מדבריו מאד, כי זה ימים ושנים שעוסק בזה ועדין לא פעל כלל, אף-על-פי-כן צריך להיות עקשן גדול בזה כמו העקשן ממש שעושה הדבר בלי שום טעם, כן צריך בעבודת ה', כמו שכתב רבנו ז"ל (בסימן מח בלקוטי תניינא) שצריך להיות עקשן גדול בעבודת ה'. ובאמת צריכים עקשנות גדול מאד בכל עבודת ה', בכל עובדא ועובדא ובכל עצה ועצה, אבל עקר העקשנות ביותר צריכים בתפלה ותחנונים. והעקר בשחות של ההתבודדות, כמבאר בדברינו כמה פעמים. וכמו שפרש רש"י הנ"ל על נפתולי אלקים נפתלתי: לשון עקש ופתלתל, נתעקשתי והפצתי פצירות ונפתולים הרבה למקום וכי.

ויציג את המקלות אשר פצל (ללח)

מי שאינו זוכה לידע מהצדיק האמת הזה שהוא בחינת נקדת האמת בחינת יעקב, אזי אפלו הוא איש כשר ועובד השם יתברך ומתפלל ועוסק בתורה. אבל על פי רב כל עבודתו הוא בקרירות בלי שום חיות והתלהבות וחימום דקדושה, ואין להשם יתברך שעשועים מעבודה כזאת, כי היא בבחינת שנה.

אבל הצדיק האמת בחינת יעקב, הוא ממשיך הדושי תורה בדרכים נפלאים ונוראים מאד, ובשכליות ונוראים כאלו, עד אשר מציג ותוכב השכל האמתי בתוך רהיטי מחין של המתקרבים אליו, שיהיו תחובים בהם בעמק גדול, עד שלא יהיה כח לשום טעות של המדמה להעבירם מזה חס ושלום, כי כבר הם מבינים האמת לאמתו היטב היטב, עד שזוכין על ידי זה לעבד את השם יתברך בחימום והתלהבות גדול דקדושה.

ולא עוד אלא שאפלו הנלוים אליהם אל המקרבים האלו, ובאים לשתות גם כן בצמא את דבריהם, שזכו לשאב ולקבל מן הבאר מים חיים של הצדיק האמת, גם הם זוכים לעבד את השם יתברך בחימום והתלהבות גדול דקדושה, שבא על ידי תנועת השכל האמת הנפלא והנורא שנתחב בתוך רהיטי מחס כנ"ל (הלכות מתנה ד', אות י"ד לפי ארצ היראה - צדיק, אות רל"א).

סיפור השבוע

א' ל' ח' פ' פ' פ'

שבחי הר"ר
נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

שש (כ"א - המשך) ... וביום חמישי, שעה שתיים-עשרה, התחילו להוציא הפנים מהספינה מהמדור השלישי על-ידי הפלומפין, בדרך בעלי-הספינה, ודרכם היה בכל מעת-לעת, שנשתהו בהוצאת הפנים רביעית שעה, ועכשו, כשהתחילו לשאב, לא הספיקו לשאב עד אשר הגיע עת הלילה, ונתרבו הפנים הרבה על הספינה מחמת השאיבה, והלכו הפנים גם לחדר שלהם, של רבנו זכרוננו לברכה, ולא יכלו לשקב על המשקב שם, כי גאו הפנים שם, והכרח רבנו לעלות על איזה מקום גבוה לשקב, והאיש שהיה עמו עלה למקום אחר, כי לא רצו לצאת להתראות בפני הישמעאלים.

שש והמים שבספינה הלכו ונתרבו בכל פעם יותר ויותר, עד שהכרחו הישמעאלים לעקר הפלומפין, ועשו גלגלים, ושאבו על ידם מים עם כלים גדולים.

שש והרוח-סערה הולך וחוץ מאד, ומגדל התגברות הרוח-סערה עלו הגלים כמעט עד לב השמים, והיו כמו הרים גבוהים ובקעות גדולות, והיה כן כל הלילה גם-כן, וכשהאיר היום, בא האיש שהיה עמו זכרוננו לברכה, ואמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש לו חלישות הלב מאד מגדל הפחד, כי אני רואה בלבי, שאני עכשו בסכנה גדולה, כי אין זה דבר פשוט, אף-על-פי שאין אני רואה ...

(ההמשך מעבר לדף)

... ומטעם זה, נתרציתי גם כן בלי שום חקירות, לנסע בעזרת השם יתברך אצלכם, בעבור התחדשות נפשנו ביחד בלמוד ספרי אדוננו מורנו ורבינו ז"ל הקדוש ...

חיזוק השבוע

(רבי שמשון בארסקי - מכתב ו')

